

УЧИТЕЛЯТ ПЕТЪР ДЪНОВ

От най-далечните, едва уловими с острия си усет на древните летописци епохи, та до наши дни, човечеството е било посещавано от *Учители*, които са донасяли в една или друга форма знанието за човека, природата и Великия Творчески и Универсален Дух – за Бога. Знаем за съществуването на Хермес, Рама, Кришна, Зороастър, Лао Тце, Конфуций, Мойсей и накрая за най-високия и лъчезарен връх на духовното възвисяване – Исус от Назарет, Който е Христос.

Духът на Христа посети нашата планета и от този момент движението на човешкото развитие тръгна нагоре – път чрез възхождение. Христос донесе едно Учение, на което ние през тези преминали двадесет века научаваме едва азбуката. Неговото Учение, за разлика от това на древните Учители, даде на човека не само знание, но му посочи нов път – път на саможертва, на Любов и Милост.

В края на XIX век България, вероятно като наследство на древно минало, става удобна и плодородна почва, за да се яви в нея **един от духовните Учители – Петър Дънов**, чието Слово е храна за всички люде по света, защото представя широко и езотерично тълкувание на Евангелското Слово. Този Учитель по ред причини премина с търпеливо смирение своя живот и спести много от онова, което носеше и можеше да даде на народа, сред който живя. Като духовен наставник на човека и неговото развитие, Учителят избра българския народ и българската земя за своя мисия, защото българският народ има в недрата на плодородната си земя всмукани като скъпоценни флуиди влиянията на три мощни духовни култури – едната от времето на Орфей, живял в Родопата, другата от времето на светите братя Кирил и Методий и третата – могъщото богомилското учение.

В началото на миналия век Учителят започва да говори на народа и създава своите забележителни “беседи”, в които отначало съвсем внимателно и методично започва да разкрива истините за живота и да подготвя слушателите си за по-дълбоко разбиране на окултната наука и главно на езотерическото християнство. На 24 февруари 1922 г. Учителят Петър Дънов – Беинса Дуно, за пръв път открива школа на Бялото Братство на нашата земя, в която изнася около 7000 лекции и беседи. Като Небесен Пратеник, Учителят смело и категорично каза Истината за живота в своята съвременност и посочи пътя за излизане от кризата на настоящите и бъдните поколения. Със своето появяване той бележи предсъпалата на идещата шеста раса и е предвестник на новата култура, тази на Любовта. В озонираната от Учителя духовна атмосфера се проявяват положителните и творчески сили на един народ.

Много са причините да казваме, че Учението на Бялото Братство напълно се родее с Христовото Учение – най-святото, оградено с щита на смирението. То е едно и също Учение, пренесено в наше време и изразено с езика на съвременността. Така си обясняваме и безпримерната скромност на един маг, който не изхаби ни една микроскопическа частица от Мировата енергия за празни ефекти, тъй като ясно съзнаваше, че Словото, което изгради и оставя, е положено на същата основа, на която бе поставено то преди две хиляди години. За него Алберт Айнщайн е казал: “Цял свят се прекланя пред мен, а аз се прекланям пред Учителя Беинса Дуно – Петър Дънов от България”.

Цялото огромно наследство на този забележителен маг би могло да се сведе, независимо от голямото му разнообразие, до три основни начала: Любов, която носи изобилния и пълен Живот; Мъдрост, която носи пълното знание и Светлина; Истина, която дава пълната и безгранична Свобода.

Словото и животът на Учителя ще останат като утеха и пример не само за малката балканска страна, в която той се роди, но и незабравим дар за всички хора на земята, душите на които са жадни за Божествено знание.

Ансалди

☀ Към радостта от приближаване на Рождество Христово 2004 година прибавете скромна част от Словото на Учителя Петър Дънов.

- ВСЕЛЕНАТА, ЖИВОТЪТ И НИЕ
- ЗА ДУШАТА, ДУХА, ВЯРАТА И ЧОВЕКА
- ПЪТЕВОДНИ МИСЛИ И ПРАВИЛА ЗА ЖИВОТА

ВСЕЛЕНАТА, ЖИВОТЪТ И НИЕ

Аз не повтарям учението за обикновения морал, но говоря за великата Любов, която може да подобри здравето, да просвети ума, да разшири и облагороди сърцето и да даде подтик на Духа.

Аз искам да събудя у българите вярата в Божественото. Те имат религия, но вяра нямат. Изгубили са я.

На тези от вас, които са запознати с истината на тайната наука, ще кажа следното: в нашата епоха е характерно това, че влизаме във влиянието на Водолей. Специфичните енергии на този знак се отправят към нашата планета, за да създадат нова култура. Колкото и консервативни да са хората, а те са значителна част от жителите на земята, които се опитват да спрат идването на обновлението, усилията им ще останат безплодни. Космическият план е над всички човешки планове и смешни ще изглеждат усилията да се задържи старият порядък...

Целият Космос е едно живо същество, в което ние живеем и се движим. Този Космос може да бъде безграничен, велик и малък – свойство на вечното е да произвежда каквито форми иска.

На Сириус има една култура два пъти по-възвишена отколкото на Слънцето. А пък на другите звезди има култура три пъти по-възвишена от тази на Слънцето и т.н. докато стигнете до 19 пъти по-възвишена култура от тази на Слънцето.

Топлината на Слънцето е отвън, в Слънцето има отлична атмосфера, най-красивият живот е там. От България още никой не е ходил там, но има индуси, които са ходили. От Европа само Сведенборг е ходил. Той е бил и на Венера, и на Юпитер.

Окултистите предполагат, че цялата човешка раса е излязла от Слънцето, минала е през Сатурн, през Луната и дошла на Земята. След време ще мине на друга планета. Човечеството ще мине през седем вериги, през седем вълни, за да отиде пак на Слънцето, откъдето е излязло.

Луната оказва влияние върху идеите и религията на човека. Затова казваме, че Луната е майка на въображението, на идейния свят. А материята, в която са облечени формите, е взета от Земята. Слънцето се занимава с ума, Луната – със сърцето, Земята – с тялото.

... В Божествения свят се изисква едно велико самообладание, никаква алчност да няма. Не мислете, че само вие сте факторът. За да се изпълни една ваша мисъл, ако вие погледнете, ще видите, че има хиляди същества, които се намесват в процеса на вашата мисъл. Има безброй същества, които идат и съдействат, за да се постигне вашата мисъл. Това е закон !

Има един свят, който го наричаме невидим, но той много ни влияе.

Вие сте заобиколени с много същества, които не виждате. Най-малко сто същества ви наблюдават. Всички сте под зорките очи на разумните същества, те знаят какво вие правите и как живеете.

Понятието време не е така просто, както някои си го представят. От гледище на божествения свят времето се уподобява на лист, върху който могат да се пишат различни неща. От писаното се съди кога какво е станало. Времето и пространството в живота вървят заедно.

Когато енергията преминава от едно състояние в друго, това преминаване наричаме време.

Живата природа е сбор от мислеци същества, които представляват атомите на Великия, на големия свят. Цялото пространство, в което живеем и се движим, е пълно със Същества от разни категории и култури. Така че когато говорим за природата, ние подразбираме сбор от разумни същества, отношенията между които са абсолютно хармонични. Тези същества са, които придават ценност на целия Космос. Ето защо, за онези, които имат космично съзнание, целият Космос е едно живо същество, в което всичко се обединява.

Не само хората, но и ангелите не знаят какво съществува във възвишените светове.

За семплата материалистическа философия, създадена да улеснява човека, всичко спира до тук – до физико-химическите процеси, но за очите, които могат да виждат по-надълбоко и за един по-висш разум с по-голяма проникателност, физическите процеси и химическите реакции, които са явления във веществото, както и процесите на емоционалния и духовния живот, се намират в единство. Ние го наричаме Единство в целокупния Божествен Живот, а някои по-напреднали учени го наричат психо-физически моноизъм.

Адептите са същества с по-висша култура от човешката. Те живеят на най-хубавото място на Земята, на специално място, където кракът на обикновения човек не може да стъпи. Те така са оградени, че никой не може да проникне през тази ограда. Жилищата им са построени по нематериален начин. Те имат възвишена култура. Те не са духове, но знаят всичко, което става на Земята, всичко им е известно. Понеже познават добре законите на природата, те направляват човешките мозъци. Изпращат на хората специална енергия, с която изменят мислите на управляващите, на учените. Хората на Земята устройват събрания, конференции по внушение на тези адепти.

Всяко учение, всяка религия, всяка философска система е клон от Божественото дърво. Следователно всеки клон трябва да стои на дървото.

Славяните ще донесат нещо ново. Те идват сега да създадат нова култура. В известен смисъл те са духовния Израел. Славяните носят сега силите на душата – Любовта. Те са хора на човеколюбието. Те носят културата на братството. В общославянския организъм България представлява волята.

Дванадесетте зодиакални знаци не са нищо друго освен дванадесетте източници на живота. За да се създаде човек, в него са влезли 12 източника, но по причина на грехопадението, шест от тях са запушени, а са останали само шест. Значи ние се развиваме само в сънно състояние, а в будния си живот се излагаме на големи изкушения.

Човек има седем тела, в които има 49 сетива. Чрез тези сетива той се свързва с другите светове. В човешки мозък има 49 центъра. Засега се пробужда само шестото чувство, за в бъдеще ще станат 12 тела с 12 сетива и в мозъка ще бъдат повече центрове.

Колко пъти човек се преражда? Безброй. Има 12 Божествени прераждания и 777 кардинални. В тия 12 прераждания се срещат две сродни души и живеят в хармония. Като се срещнат, цяла една еволюция образуват на Земята.

Ум и дух са едно и също нещо. Думата “Ум” или “Ом” е санскритска и означава висшето начало у човека. В този смисъл ум и дух са едно и също нещо.

Всяка форма на Духа е написан лист от великата книга на живота. Блажен е този, който може да чете по този лист.

Кръстът е свързан с търпението. Кръстът подсказва, че се върши една работа. Ако няма кръст в света, тогава ще престане всяка работа. Триизмерното пространство, за да се пречисти, непременно трябва да стане кръст, да се отвори кубът.

Изток е качество на справедливостта, запад – на добрата обхода, север – на истината и свободата, юг – на доброто, благо в света.

Най-мъчителното нещо в света е да повярваш в истината. На Любовта по-лесно се вярва, на Мъдростта се вярва, но на истината най-мъчно се вярва. Когато човек се научи да вярва в истината, той е надделял над всички мъчнотии в света.

Измама е, когато мислите, че казвате истината. Ти никога не можеш да кажеш истината. Истината, това е човекът. Както мислиш, както постъпваш и чувствуваш в дадения случай, това е истината.

Що е истина? Онова, което само се защитава. Истината, която сама не се защитава, не е истина. Единственото нещо, което само се защитава, е истината. Тя е огън всепояждащ. Никой не може да престъпва законите ѝ. Истината определя нещата. Тя показва на човека как трябва да върши работата си...

Вярвайте в това, което не може да се краде. Любовта не може да се краде, Мъдростта не може да се краде и Истината не може да се краде.

Словото е материализирана светлина.

Музиката е материализирано движение на Духа.

Земната музика е взета отгоре. Музиката е дошла в помощ на човечеството. Тя иде от невидимия свят да помага на човечеството. Тя иде. Някои писатели и музиканти казват, че са измислили неща. В същност никой не е измислил нищо. Хоровата и инструменталната музика са свалени от висшите светове. Музиката излиза от светилището на храма. По-рано тя е била там, а сега са позволили да излезе.

Музиката, това е съединителното звено между ангелските и човешките светове.

Музиката е дошла на Земята три-четири хиляди години преди Христа. До това време музиката не е съществувала. Атлантската раса например не е била музикална...

Като кажа, че един човек е духовен, това значи, че той се пречиства. А Божественият живот подразбира единствения чист живот.

Колкото по-високо е издигнат човек, толкова по-фина материя може да възприема. От материята, която възприема, зависи неговото състояние и разположение.

Девствеността е качество на душата. Тя не е нещо външно.

Че светът съществува, съществува, но защо, само може да предполагате. В това разбиране, обаче, трябва да влезе и една истина. Истината има отношение към нас, към всеки един от вас. Дотогава, докато ти си в зависимост от външните условия на живота, ти ни се в истината; докато ти си в зависимост от знанието на хората, ти не си в областта на мъдростта; докато ти си в зависимост от живота на другите, животът не е в теб. По този начин ти си подложен на едно от най-големите изпитания.

Страданията, особено при духовните хора, се дължат на тяхната чрезмерна чувствителност, на това, че етерният, астралният двойник излиза повече, отколкото трябва навън, вследствие на това приема повече впечатления и разбира се, страда повече.

Скърбите продължават живота. Без скърби и страдания човешкият живот би бил по-тежък и по-къс, отколкото е сега. Колкото по-развито е човечеството в умствено отношение, толкова по-големи са страданията му.

Всяко едно страдание, ако го анализираш, то ще ти донесе силата, която е скрита в него.

Ако скърбиш за това, което си познал, ти не познаваш живота.

Грехът е онази сила в природата, която демагнетизира атомите. Здравето има отношение към тялото, щастието към душата, а блаженството – към духа.

Грешните се мъчат, тези, които се стремят да напредват се трудят, а тези, които помагат на другите – работят.

За да отстоявате на нападението на астралните същества трябва да се групирате по няколко заедно, да създадете помежду си хармонична среда, в която да действа любовта. Тя е оръжие против всички външни и вътрешни нападения...

Трябва още докато си жив, да придобиеш ония алхимически свойства на живота, че колкото и да боледуваш, нищо да не е в състояние да те умори. При това никаква болест да не те хваща, да умираш без да се разлагаш, да страдаш, без да унищожаваш, да бъдеш безстрашен, но разумен.

Давайте от себе си щедро, докато Любовта ви според закона на Опуленса започне да се връща към вас. Това разумно даване на Любовта ще донесе спасението, което очаквате. Давайте и не се страхувайте.

Даваш ли, ще ти се даде. Тоя закон е наречен Закон на всемирното изобилие.

В бъдеще вие ще обичате майка си, баща си, близките си не за това, което те правят за вас, а за това, което вие можете да направите за тях.

От доброто, което човек прави, се определят неговите дарби, здраве, сили и материално състояние. Доброто е магия, с която човек превръща отрицателните сили в положителни. Доброто е кръвообращението на човека.

Някой вегетарианец на физическия свят, води чист живот, не се жени, но в духовния свят е пълен месоядец – той е тщеславен, горд, подозрителен, господар.

Честолюбието е умствено пиянство. Докачението е пиянство. Природата не прощава на тези, дето се обиждат, сърдят, ревнуват и на тези, дето си губят времето с това, кой какво е рекъл или направил за вас.

Без любов човек не може да стане поет. Обаче след като се разочарова в любовта, поетът става философ. Значи, човек първо се влюбва, а после се разочарова и става философ. Кога става човек добродетелен? Когато изгуби смисъла на философията, когато фалира в собствената си философия. Щом се разочарова в добродетелта, човек намира Бога. Това е закон. Като изгуби поезията си, човек намира философията. Като изгуби философията, той намира добродетелта. Като изгуби добродетелта, той намира Бога. Човек преживява тия загуби и печалби всеки ден: сутрин той е поет, към обед – философ, вечер – добродетелен, а през нощта намира Бог.

Немислимо е хората да се възлюбят според законите на Земята. Любовта е качество на Бога. Тя съществува само в Божествения свят. Значи хората могат да се възлюбят само като души. Когато обикнете някой човек като душа, вие няма да обръщате никакво внимание на неговите слабости и грешки, както майката не обръща внимание на грешките на своето дете. Ако успеете да постигнете това нещо, ви сте разрешили една от важните задачи в живота си. Вие сте дошли вече до положението да изпълните волята Божия. Ще кажете, че не сте се още наживели. Според мене, вие ще живеете истински само след като решите в себе си да изпълнявате волята Божия...

Бог ще ви благослови не за това, което хората мислят за вас, но за вашите мисли, чувства и постъпки. При това Бог ще ви благослови не за големите, за великите ви мисли, чувства и постъпки, които всички знаят. Той ще ви благослови за ония малки, дълбоко скрити, стаени в душата ви мисли, чувства и постъпки, които никой не знае, никой не подозира. Бог ще ви благослови за малките, за стаените, за непроявените семена у вас. За проявените неща вече сте получили заплатата си.

Ако се радваш за това, което си разбрал, ти си схванал светлите страни в живота.

Гледайте да схванете всичко. Вече формата няма сила.

Времето е кратко, бъдете будни, бодри и смели и не отстъпвайте в нищо.

Верни бъдете на призванието си !

* * *

За себе си казвам: аз трябва да постъпвам тъй, както Бог постъпва, който е вътре в мен. И аз го зная. Когато върша всичко, което Той желае, всичко става. Няма нещо в живота, което аз съм пожелал, че да не е станало. На болни и на сиромаси съм помагал Но щом се поколебая малко, веднага силата ми изчезва, а вярата трябва да бъде един непреривен процес.

Затова аз дойдох, за да ви оживя, да ви просветя, да ви помогна, да ви дам знание и мъдрост, да ви утеша, като взема част от мъката ви и ви предам от радостта да чуете Божието слово.

Дошъл съм на Земята да служа на ангелските йерархии и на вас. Ако сега не успея, пак ще дойда. Ще идвам, докато не си свърша работата до съвършенство.

Учителят е проява на Божествена светлина. Колкото повече човек приема от тази светлина, толкова повече е свързан с Учителя си, не по форма, но по съдържание и смисъл. Словото излиза от Учителя, но принадлежи на Бога.

Онзи, който говори през вековете, е един и същ. Във всички времена Бог е, който се изявява на хората. Той е един. Образите, с които се изявява, са различни. Реалност е само Бог.

Христос имаше един образ по-висш, отколкото тези, които са били преди него. Христос казва: “Както ме е Отец научил, така говоря”. И после казва: “Никой не може да дойде при Мен, ако Отец ми не го привлече”.

Навремето Христос дойде преди 2000 години да научи човечеството да не лъже, аз ще ви науча да не ви лъжат.

* * *

ЗА ДУШАТА, ДУХА, ВЯРАТА, ЧОВЕКА

Душата на човека си има особено тяло, с което може да се възнесе. Това тяло е толкова пластично и така добре направено, че може да става и малко, и голямо. Това тяло именно строи и физическото, и всички останали тела на човека. От душата във вид на силови линии излизат всички органи на човешкото тяло.

Душата на човека е в гърдите му, в дихателната система. Слънчевият възел е седалище на душата.

Колкото една душа е по-развита, по-благородна, толкова и светлината на очите е по мека. В небето няма хора с тъмни или светли коси, от тях излиза само светлина – и те по тази светлина се различават един друг.

Единственото нещо, което е ценно в човека, това е неговата душа. И ако вие не обръщате внимание на вашата душа, тогава на какво ще обърнете внимание! Ако вие не познавате своята душа, как ще познавате душата на другите хора? Ако вие не можете да обичате душата си, тогава как ще можете да обичате другите хора? Кое можете да обичате в другите хора? Душата. А пък всичко друго, което обичате в човека, то е все едно да обичате дрехите му.

Докато душата е свързана с Бога, тя притежава огромни сили и може да лекува.

В душата се крие алхимическият закон за подмладяването, там е силата на лекуването.

Самообладанието е качество на душата, една висша интелигентност.

<http://e-learning.cpeps.com>

Душите са в ръцете на Бога, а не в ръцете на ангелите или пък в човешки ръце.

Душата е свързана с висши същества от различни йерархии, а пък човешкия дух е свързан с Бога.

В никакъв случай няма да жертваш висшите интереси на своята душа за благо на този свят!

Ева направи опит със себе си и сгреша. Да прави човек опит със себе си, т.е. със своята душа и със своя дух, това са рисковани неща. Всичко изпитвайте, но себе си не изпитвайте! Това подразбира – изпитвайте условията в които живеете, но себе си никога! Изпитвайте мислите, чувствата, действията си, но себе, т.е. своята душа и своя дух, никога не изпитвайте! Тази е истинската философия на живота. Защо трябва да изпитвате душата и духа си? Нищо няма да придобиете. Не правете опит с това, което Бог е създал! Не правете опит със свещената книга, която Бог е написал! Тази книга ще пазите като зеницата на окото си. От нея ще четете и учите. Тя ще ви бъде най-главното ви ръководство в живота. Докато имате тази книга и учите от нея, тя ще ви служи като магическа тояжка: с нея ще можете всичко да вършите.

Има хора, с които като дойдете в съприкосновение, не само че няма за ви повдигнат, но ще ви снемат по-долу, на техния уровень, тъй като във физиката, когато се смесят две течности с различни температури, резултатът е средната температура между двете. Затова, според този закон, вие трябва да се приближавате един към друг съобразно трептенията на душите си. Души, които имат еднакви трептения, могат да си въздействат еднакво, вървят напред, а които хвърчат нееднакво, остават назад. Може ли да впрегнете коня и вола заедно? Ще имате едно неразумно решение.

Чистата душа не може да се опорочи, тя всякога е чиста! Помнете това, дръжте тази мисъл в себе си, за да не се обезсърчавате! Дойдете до някакво противоречие, кажете: “Моята душа е чиста. Ако аз се опетних, то е външно, не се отнася до душата.” Следователно ще мислите, че погрешката ви е в постъпката, а не че вашата душа е станала по-добра или по-лоша. Аз мога да кажа, че някой път сте постъпили разумно, а някой път неразумно, но то не се отнася за вашата душа.

И тъй, главната мисъл, когато трябва да остане в умовете ви, е всеки ден да откривате в себе си по една нова черта, която Бог първоначално още е вложил в душата ви. Не можете ли да откриете такава черта в себе си, вие се лишавате от благата на живота.

Духът не е нещо външно, което може да хванете. Вие сте потопени в Духа. Силата, мощта, пространството, светлината, топлината, всички добродетели, всичко в света и тайните за разкриването на вселената се дължат на Духа.

Духът не е нещо нереално, както някои мислят. Той си има форма, образ, сила. Под думата “дух” се подразбира разумното. Когато разумното влезе във вашата глава, то ще ви научи също така, както Духът учеше израилския народ какви ще бъдат последствията в далечното бъдеще за един грешен човек и какви – за един праведен човек. Сега да заменим думата “грешен” с “неразумен” и думата “праведен” – с “разумен”. Защото праведният не може да бъде праведен, ако не е разумен; и грешникът не може да бъде грешен, ако не е невежа. Той може да си мисли, че е много умен човек. Но не е разумен, защото, ако е умен за едни неща, не е умен за бъдещите последствия.

И казва Христос: “Аз ще ви изпратя Този Дух”. А вие питате защо хората не живеят по братски? Как ще живеят братски? Таралежът живее по таралежки, змията по змийски и т.н. И всички животни живеят тъй, както разбират. Духът Го няма у тях, всеки един си има особено разбиране. И ако дойдем до хората, пак има: “Защо той така постъпва ?” Той живее тъй, както разбира. “Защо не живее другояче?” За да живее другояче, трябва да дойде Духът. Ако не дойде Духът, той живее тъй, както разбира. Ако вие искате принципно да се измените, да живеете друг живот – Духът трябва да дойде във вас. И този Дух, като дойде няма да се питате: “Този Дух в мен дали е Божествен?” Той е само един Дух, великият Дух, който носи светлина, който носи мъдростта, истината, който носи всичко в себе си. Той носи всички блага от паметивека, носи ги в себе си и няма друг като Него. Този Дух носи всичко в себе си и Той е разпоредител на всички блага.

“А когато дойде утешителят, когото аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, който от Отца изхожда, Той ще свидетелства за мене.”

Духът, това е най-възвишеното, най-чистото, най-святото. И в тази святост Духът носи условията на разумния човешки живот.

Духът не се преражда, а се вселява от една форма в друга. Като свърши земните науки, човек напуска Земята и отива на друга планета, там да се учи. Така ще обиколи всички планети на Слънчевата система.

Седалището на духа в човека се намира в една празнина между двете вежди, то е мястото на Божествения дух, място на безмълвие, център на кръста (вежди, нос, чело).

Не се стремете да победите плътта в себе си. Духовното в човека не може да се развива без плътта. Тя е подобна на подложката в растението, върху което става присаждането. Плътта е подложка, а Духът – присадка. Докато Духът-присадка не се прихване добре върху подложката и не започне свободно да се развива, ще продължава борбата между Духът и плътта.

Ако вярвате в Христа, този Дух ще дойде във вас. Христос казва: “Аз ще ви изпратя Духа, ако вярвате”. Коя е тази вяра? Хората имат две понятия за Христа: първо , те мислят, че Христос е излязъл от Бога и следователно светът се извява чрез Него, и второ, че всички хора са излезли от Него, следователно Той е пътят, познат на хората. Първият, когото познавате, е Той, Той ви е изпратил на този свят и Той е, който ви спасява. Казва Христос: “Аз съм алфа и омега, начало и край.” Питате: “Как да познаем Христа?” Вие Го познавате, затова не питайте, познавате Го. И ако не Го познавате, имате да давате; ако Го познавате, имате да вземате.

Вярата е закон за нас. Тя не е закон за другите. Вярата не може да е вън от нас. Тя е вътре в нас и докато имаш вяра, ще живееш добре, изгубиш ли я, ти си нещастен човек. Щом изгубиш вярата, твоят ум се помрачава, не знаеш какво да правиш. Дойде ли вярата, идва и светлината и ти вече намиращ пътя. Някой казва, че има вяра, но той вярва в болестта, затова е болен. Ти си сиромаш, защото вярваш в сиромашията. Богат си, вярваш в богатството. Имаш знание, вярваш в знанието. Щом изгубиш вярата, знанието си заминава, богатството, здравето, всичко си заминава.

Не е достатъчно само това, дали сме вярващи и се обявяваме официално за такива. Не е до вярването, но до възможностите да се получат плодовете на една вяра, която може да промени живота. Вярването, че на планината има един обилен извор, не е достатъчно. Човек трябва да иде до този извор и да утоли своята жажда.

Вярването в съществуването на плодната градина не те ползва. Трябва да отидеш при нея и да вкусиш от нейното преизобилие.

Вярата в Бога не е статичен въпрос. Вярата в Бога – това е принцип, вярата в Бога е основа на живота. Ти не може да живееш, докато нямаш вяра. Когато говорим за Бога, ние разбираме извора на живота; когато говорим за Бога, ние разбираме извора на мъдростта в живота; когато говорим за Бога, разбираме извора на Любовта в живота – онова, необятното, непонятното за хората. Туй разбираме.

Христос е казал: “Ако имате вяра колкото синапово зърно и кажете на тази планина да се премести, ще се премести”.

Христос казва: “Не мислете, че в многото си говорене ще бъдете послушани. Отец ваш знае от какво имате нужда. Вашият Баща на небето знае от какво имате нужда. Вярвайте в него и с това, от което имате нужда, Той ще ви помогне.” И после казва: “Космите на главата ви са преброени. Знайте, че нито един косъм от главата ви няма да падне без волята Божия.” Щом се разкрие пред човека великият Божествен Промисъл, той разбира вече стиховете от Евангелието. Докато дойдеш до това съзнание, всичките ти косми могат да окапят.

...Следователно, ако един косъм от главата ви няма да падне без волята Божия, какво има да се съмнявате? Щом се съмнявате, това показва, че друга е вашата вяра.

Какво показва безверието? То показва, че онази сила, човешката мисъл, която е текла и е била на разположение на човека, вече се е прекъснала и той няма повече ресурси.

Ние не притежаваме друга книга като **Библията**. На мнозина тя може да изглежда разхвърляна, съставена без определена система и безсмислена, но там се съдържат великите истини, които като възприемем, ще се възстанови хармонията в света.

Какво значение има Библията за живота ни? Тя има непосредствено отношение към живота, защото е излязла от опитността на хората и може да бъде използвана като такава. А опитността на цялото човечество е опитност на индивида. И тази опитност ние не трябва да пренебрегваме. Не трябва да мислим, че ще намерим нови и по-добри правила за живота. Принципите не са претърпели **никакво** изменение, а само нашето отношение към тях.

Какво учение донесе **Христос**? Във времето, когато Христос се яви на Земята, светът имаше нужда от една трезва философия. Христос се яви в една епоха на насилие. Светът минаваше през една голяма криза и трябваше тази криза да спре. Или другояче казано: в невидимия свят и страданията на Христа не са само Негови страдания, а една жертва, която цялото небе прави. Целият разумен свят, Бог, който е създал света, Той прави жертва. Тя е колективна жертва. Сега ние разбираме частично страданията на Христа. Има нещо велико в Неговото страдание. Ако всички християни имаха тази смелост, която Той имаше, ако всички можеха да страдат като Христос, на нас по-големи герои не ни трябват.

Най-великият Дух на Земята, на Вселената е Христос.

Едно трябва да се знае: има ангели, които слизат на Земята или да изправят някоя своя погрешка, или с някаква специална мисия, с някакво задължение. И Христос, Синът Божий, дойде на Земята да изплати едно свое задължение, т. е. да изправи една своя погрешка. В какво се състои погрешката на Христа? Когато Бог създаде света, Христос помоли да се даде свобода на хората. В това отношение Той стана поръчител за свободата на хората, обаче те злоупотребиха с нея. Те не живяха както

трябва, вследствие на което Христос трябваше да дойде на Земята да плати полицата, която беше подписал.

И действително Той доказва това. Онези, които живяха преди 2000 години, и сега са тук. И ще бъде тъй, както Христос каза: “Аз се родих, за да свидетелствам за истината”. Бъдещето е негово, светът е негов, правдата е негова. Той е носител на великата Истина. И аз казвам: всички трябва да бъдем носители на великата Божия истина.

След като разпънаха Христа, умря ли Той? Христос днес живее повече отколкото преди 2000 години. Ако днес се яви Христос с тяло, кой човек няма да се усъмни, дали е Христос или не? Но неговата мисъл прониква във всички области на човешкия живот, навсякъде прониква тази мощна мисъл. За нас не е важно Слънцето да ни дойде на гости, но за нас е важно светлината на Слънцето да проникне навсякъде. За нас е важна светлината и топлината. Следователно за нас не е важен онзи исторически Христос, за нас е важна онази Божествена мисъл, която изтича от Него, важна е топлината, която изтича, да дойде и да преобрази света...

Духът Елохим, Който е Божий помазаник, е ръководител на българите. Той е ангелът, който е поставен от Господа да води българския народ и цялото славянство. Той е ангелът на Завета, Господ, Комуто българите дължат своето политическо освобождение. Да, българите дължат много на Елохима. И Той ще се яви между славяните, но те няма да Го разпнат като евреите.

Ясно е казано, че Господ има много имена. В еврейския език например Той има 34-35 имена. И когато ние призоваваме Христа под името Исус, това означава, че трябва да се научим на търпение. А под сегашното си име, Христос е Син Божи.

“Да намерим Христос!” Какво представлява Христос? В най-широк смисъл Христос е онзи принцип в света, който отхранва нещата, който развива техния живот, развива тяхната интелигентност, пази равновесието. И когато ние правим престъпления, с това нарушаваме Божественото равновесие, защото се връщаме отново там, откъдето идем.

Как да намерим Христос? Ами че какво представлява онзи тих шепот, който често долавяте? Това е Христос. Той често ви шепне, но вие не го слушате. Когато Христос ви заговори, вие ще усетите това във вашия нервен възел отдясно на сърцето. Шепотът Му идва отвътре, от вашата душа. Но има и друга проява, която действа над вас. Ако чувствате, че налягането иде откъм слепите очи, това означава, че то иде от нисшата сфера, а не от духовната. Божественият глас идва у вас от горната част на главата, от центъра на носа и от нервния център при сърцето.

Приемете Христа в себе си, приемете великия Брат на човечеството. Приемете Го като единствен добър човек, като единствен, Който има Любовта, Който има Мъдростта, Който има Истината в себе си. Приемете Го като единствено същество, от което произтича всичко добро. Това е Бог. Ние сме лъчи от Бога, Който се проявява в нас. Като знаете това, не се стремете да бъдете добри. Бог е добър, а вий дайте възможност на това добро да се прояви във вас. Щом си лъч от Бога, ти ще мислиш за Него, за царството Божие. Следователно можеш да бъдеш като Бога, но не по-горе от Него. Никой не може да надрасне Бога. Той е безграничен, безпределен, безконечен. Той е непостижим в своите пътища.

Христос казва: “Ако не ядете от плътта Ми и не пиете кръвта Ми, няма да имате живот в себе си”. Значи, това е живото дърво, от което като ядеш, ще оздравееш. Като приемеш от неговите мисли, ти се посвещаващ, като възприемеш от неговите чувства, ти се облагородяващ, ставаш силен, като знаеш как Той постъпва и като постъпваш като Него.

Яденето е дадено като метод на възпитание. Понеже Бог е скрит в житото и ти като благодариш, Бог ще се отвори и ще ти даде благословение. Бог е в хляба. Ти постоянно молиш Христа да дойде да го видиш. А като дойде Христос в хляба, ти гледаш как по-бързо да се отървеш от него, остатъка изхвърляш. Там, където Христос идва, хората го отхвърлят, а там, където Христос го няма, хората го търсят. Казано е: “Аз съм живият хляб и който го яде, ще има живот в себе си”. Ще държите тази мисъл в ума си ден, два, три, месец и тогава тя ще израсне в тебе, този хляб ще се разраства в теб.

Казва Христос: “Ако не станете като децата”. Именно децата са ония възвишени души, които са пратени от небето. Когато тези души в децата остаряят, ангелът, който е слязъл, се връща на небето. Всички деца са ангели до известна възраст. След това тези ангели се връщат в небето и хората стават обикновени. Виждате – изгубва се благородното, хубавото; остава нещо грубо и просташко, животинско, няма го предишното дете. Някой път този ангел до стари години остава. Но у човека често този ангел се заменя с плътския човек, който казва: “Да ядем и пием, туй ще ни остане!”

Човек, който е на земята, първо трябва да се зададе въпроса, какво иска. Трябва да зададе този въпрос и да си отговори разумно. Щом е дошъл, какво е неговото предназначение? Детето, когато се яви в света, какво е предназначението му? Дете ли да остане? Старецът – старец ли да остане? Нито дете трябва да остане, нито възрастен, нито дори старец. Какво е предназначението му? Никой не знае какво трябва да бъде човек. Казват, че ангел трябва да бъде. Когато се научиш да работиш, ти ще станеш ангел.

Измама е, когато мислите, че казвате истината. Ти никога не можеш да кажеш истината. Истината, това е човекът. Както мислиш, както постъпваш и чувстваш в дадения случай, това е истината.

... Всичко ще се измени, когато един ден се намериш в положението на ангел, който владее законите. Тогава ще бъдеш свободен. Тогава ще кажеш: “Има Един, който е създал небето и Земята, Комуто ще служи”. Понеже три неща има, които са вечни: Любов, която носи живот; Мъдрост, която носи знание; и Истина, която носи вечна свобода за човешката душа.

В човешкият мозък се намира една група от клетки, най-интелигентните, които се занимават с отвлечените и невидимите неща в природата: те хроникират явления, мисли и чувства, които обикновеният човешки ум не може да схване, и ги предават на човешката душа. Всичко това се определя от съвременната наука с думата интуиция, която произлиза от представката “ин”, което значи “вътре”, и корена “тао” – корен от един стар език – което значи Бог, висша разумност, висша хармония, която работи в човешката душа. “Интао” значи Божественото в душата на човека.

Трябва да се възпитаваме. В нас има Един, който ни дава съвети – туй, което ние наричаме интуиция.

Разумният човек може да употреби само 100 грама хляб на ден, но знае как да го използва. Всичко се крие в мисълта на човека. Умът е проводник на живота. Не е въпрос до трупане на богатства и сили, но до организиране на тия сили. Здравият се отличава по това, че е организирал силите на своето тяло.

За разумния всичко е хубаво, за глупавия всичко е спънка.

Думите, с които си служите, трябва да бъдат златни. Това да са думи, които не се окисляват, не се изменят, не изгубват своята стойност; като житното зрънце. Те носят Божието благословение.

Под “съзнание” разбирам Божиите закони, които функционират в живота. Не е въпросът да отричаме нещата или да ги твърдим. Ако отричаш реалността, ти си първокласен глупец. И ако твърдиш небитието, това, което не съществува, ти си по-голям глупец. Не отричай реалността и не твърди това, което не съществува.

От свободата на съзнанието зависи характерът на човека. От свободата на съзнанието зависи мисълта на човека, зависят чувствата, здравето. Съзнанието трябва да не е обременено, да няма в него нищо непотребно. Трябва да се освободите. Всички вие сте заети с неща, които ви са непотребни в дадения случай. Няма нито един от вас, който да е свободен. Има нещо, което те безпокои, което ти е неприятно. Някой път безпокойството иде от дрехите ти, друг път от обувката – вехти, скъсани са. Не си свободен. Бръкнеш в джоба си, няма нищо. Огледаш се в огледалото, много си пожълтял. Изменя се времето, стават промени и във вас. Промените и състоянията в природата се отразяват и на нас. Обременява се съзнанието ви. А човек трябва да има ясно съзнание. Свободата на съзнанието е динамически, а не статически процес. Щом човек престане да мисли както трябва, престане да чувства както трябва и престане да постъпва както трябва, съзнанието му постепенно изгубва своята свобода.

Съзнанието може да се занимава с цялата вселена, може да си я представя безпределна, може да си я представи и в най-дребните частици. Когато човек е малък, не може да мисли. Трябва да стане голям, за да мисли.

Всяка болест е една дисхармония. Явява се тежест в съзнанието, то вече не е свободно. Ако можеш да освободиш съзнанието си от тази тежест, болката ще изчезне. Първото нещо – ще се стремите да освободите съзнанието си.

Много важно е да се научите да освобождавате съзнанието си от отрицателните мисли. Щом дойде една отрицателна мисъл, заменете я с положителна...

Най-важният въпрос в даден момент е онзи, който човек може да разбере, на който неговото съзнание може да се спре – или онова, което може да има реално отражение в съзнанието му. Днес всички хора имат отвлечени понятия за съзнанието, виждат отраженията в огледалото. Онова, което се отразява в огледалото, има почти същия характер. Разумният човек си има особен начин за разбиране. Хората се различават по разбирането на обекта, който възприемат. Те може да съзнават големината на Земята, може да съзнават изобилието на водата, може да съзнават изобилието на дъжда, който пада, може да мислят за богатствата, които са скрити, може да съзнават живота на ангелите, може да мислят за Бога. Но в даден случай само онова, което можеш да възприемеш, е най-важното за тебе. Малкото, което можеш да възприемеш – една-единствена капка вода, която можеш да възприемеш – струва повече от милионите, които може да съзнаваш, че съществуват.

Някои могат да разправят, че след като умреш, ще отидеш между ангелите на небето. Това никой не може да опише. Има разни описания, но най-хубавото за онзи свят е на Сведенборг. Той го е описал конкретно. Както се описва земният живот, така описва той небесния. Той говори за ангелите, бил е между тях, говори за техния език, прави сравнение между земния и небесния живот. Той разправя подробно, хвърля светлина върху всичко. Когато разказва за ангелите, Сведенборг казва, че понякога и те са тъжни, лицата им се променят. И самите ангели не знаят от какво става това. Има

разни предположения, но какво и да мислите, има някои неща, които не могат да се обяснят.

Няколко правила за чистота на съзнанието: не пожелавай това, което не ти е необходимо. Никога не мисли за утрешния ден. Не вземай миналото за идеал на твоя живот. Не мисли, че бъдещето включва всичко в себе си. Искаш да работиш върху себе си, тогава винаги трябва да имаш предвид закона за чистене на съзнанието и като намериш непотребни желаниа, изхвърли ги навън.

Новата култура изисква от хората да имат една отлична мисъл. Човек трябва да бъде господар на себе си. Помнете, че човек трябва да бъде господар на своите желаниа. Едно чувство, едно желание не трябва да те изважда от нормалното ти състояние.

Та първото нещо: станете господари на вашите мисли – не изведнъж, а постепенно. Станете господари на вашите чувства – не изведнъж, а постепенно. Не съжалявайте за нищо, но постоянно правете по едно малко усилие. Колкото и да е микроскопично това усилие, не се обезсърчавайте. Можете да имате на ден хиляда неудачи, те не бива да ви безпокоят. Не съжалявайте за нищо, защото това, което сте искали да го постигнете, а не сте могли, други са го постигнали. Един ден и вие ще притежавате това, което другите са постигнали. Вие можете да се ползвате и от вашата разумност, но един ден ще се ползвате от разумността и на цялото човечество. Вие направете само това, което е ваша длъжност, а другите работи ги оставете на Бога. Той ще ги уреди.

Човек не трябва да съжалява за погрешките, които е направил. Има погрешки, които ако не ги е направил, не може да придобие и някои добродетели.

Когато човек в моралния свят извърши грешка, усеща голяма скръб, защото в него се събират много утайки. Не махай тази скръб, но бъди герой да изучиш нейните причини.

Всякога, когато човек дава толкова, колкото приема, той е здрав. Щом престане да дава, той се разболява. Щом дава по-малко и повече взема, пак се разболява.

... Едновременно ще взимате и ще давате. Туй е правилният ред на нещата. Туй трябва да бъде правило, ако искате да бъдете щедри. Както давате, тъй и Бог ще ви даде. Бог постъпва в това отношение право. Радвайте се на всеки човек, който проявява някаква добродетел, за да се дадат добродетели и на вас. Радвайте се на ума на всеки човек, понеже тази дарба му е дадена от Бога. Щом се радвате на него, Бог ще даде и на вас. Ако човек е добър, радвайте се и това добро ще дойде и у вас. Ако това е човек на Любовта – тази Любов ще дойде и у вас...

Ако дойде на езика ви лоша дума, веднага я обърнете на добро. Ако помислите лошо за някого, намерете една добра черта в него и мислете за нея. Някой лъже. Не се спирайте върху това, но вижте колко е сръчен. И зад лошата проява понякога се крие нещо добро и благородно.

Новият човек разбира Словото Божие и го прилага. Това му придава особена вътрешна красота, но и външна. Главата е добре оформена, чертите са правилни и красиви. От всяка клетка излиза живот и енергия.

Пътят на страданията, това е Мойсеевият закон. Докато не минем през Мойсеевия закон, през закона на страданията, не можем да дойдем до Христовия закон. Целия политически закон на Мойсей, целия обществен строй трябва да го минем. И като научим всичките неща, сами по себе си те ще станат безпредметни за нас и за бъдещото поколение. Затова ще оставите въпросите за сегашния порядък. Така гласи великият закон.

Умният човек никога не се приближава много до хората, защото когато човек се приближи повече, отколкото трябва, той непременно ще се обиди. В един организиран свят нещата са поставени така, както в музиката всеки тон е поставен на известна дистанция от другите. Всеки тон трябва да се постави на своето място, за да може да бъде в хармония с другите.

Нито обиждай, нито се обиждай. Умният не се обижда.

Човек трябва да си изработи такъв навик, че като го обиждат, да може да отнесе съзнанието си някъде другаде, за да не чува обидите. Никога не се интересувайте какво са казали другите за вас.

Всеки, с когото си в съприкосновение, е необходим за вашето повдигане.

И великият човек, и обикновеният страдат, но великият страда и се повдига, а обикновеният се ожесточава.

Проверявайте всяка мисъл, която идва във вашия ум. И всяко чувство, което влиза във вашето съзнание, проверявайте го. Проверете каква полза може да ви принесе тази мисъл или това чувство. Питам: ако вие имате изкуствени зъби и ви дадат твърда храна, трябва ли да ядете? Ако зъбите ви са развалени, твърди храни не яжте, яжте само меки храни. Храната изисква дъвкане. Дъвкането подразбира мислене, разсъждаване. И който не може да мисли, зъбите му не са здрави. Трябва да изхождате от причините и да отивате към последствията. Ако ти не разсъждаваш по този начин, ще имаш много несгоди в живота си.

Когато отиваш в леглото си да спиш, всичките ти работи трябва да са свършени. Тогава ще имаш Божието благословение. И сутринта пак ще продължиш останалите си работи. Ако работите ти на физическия, на духовния и на умствения свят не са уредени, трябва да се уредят. Аз говоря за материалния свят. Работите ти трябва да са уредени. С никой човек не трябва да си в стълкновение: нито със себе си, нито с ближните си, нито с децата си, нито с жена си, нито с приятелите си. Защо? Защото тази вечер може Господ да те повика. Какво ще Му кажеш тогава? Някои от вас могат да вярват в това, други могат да не вярват. Безразлично е кой в какво вярва.

В света самотия няма, защото навсякъде прониква Бог. Там, където мислим, че никой няма, там е Бог и ви наблюдава. Когато мислите, че сте сам, там е Той. А където е Той, всичко успява. Там, където мислите, че никой няма, там е най-сигурното място за вас. А където много са събрани, там ще и дойдат всичките страдания. Когато останете сами, ще дойде вашето щастие.

* * *

ПЪТЕВОДНИ МИСЛИ И ПРАВИЛА ЗА ЖИВОТА

<http://e-learning.cspecs.com>

1. Когато вземеш една Божествена идея или каквото и да е, правило е: тази идея ти ще я пазиш в себе си; ще имаш право да дадеш на другите плода, но ще пазиш тази идея. Плодът, който тя роди, от този плод ще даваш на всички, но тя да остане за тебе.

2. Великото, благородното у нас изисква да употребим живота си за туй, за което сме предназначени.

3. Ако искате да се ползвате от живота, никога не си съставяйте план как да живеете, нито определяйте посоката на движението си. Водата сама може да намери своя път, изворът сам намира своя път.

4. В окултната наука има един закон: Когато чакаш нещо, не говори за него. Щом говориш за него, то няма да стане.

5. За да създадете характер в себе си, изпълнявайте обещанията си. Обещават и не изпълняват само онези хора, които нямат любов, нямат мъдрост и не носят истината в себе си.

6. Човек не може да води война със себе си. Пазете следното правило: Всеки човек, който води война със себе си, и да победи, той винаги губи. Човек никога не трябва да воюва със себе си.

7. Природата дава и взема, прави обмяна, но всеки ден прави и точна равностметка. Трябва по това правило да се държите и вие.

8. Не се опитвайте, не си играйте със силите на природата!

9. Няма да критикувате нищо в природата! Няма да критикувате ония постановления, които Бог е турил! Ще мислите философски, като ученици.

10. На първо място, като правило, ще знаете да пестите енергия, а да изразходвате време. Енергията са набавя мъчно.

11. Докато приеме необходимата енергия от природата, умът на човека трябва да бъде свършено свободен от всички външни пособия.

12. И тъй, първият основен морал на живота е храненето, вторият – дишането, третият – чувстването, четвъртият – мисленето, петият – служенето на Бога. Ако не знае правилно да яде, да диша, да чувства, да мисли, човек не може да служи на Бога. Това са пет основни правила, пет велики закона на живота. Изпълни ли тия закони, човек е свободен да живее както си иска.

13. Каквото и да мислите, чувствате и вършите, винаги се вслушвайте във вашия вътрешен глас.

14. Не се занимавайте с другите хора! Вие не сте изпратени на земята да изправяте хората.

15. Който иска да прогресира, да върви напред, той трябва да бъде сляп за погрешките на когото и да е.

16. Практически правила за възпитанието:

Не мисли, че си глупав. И не мисли, че онзи, на когото говориш, е глупав. Мисли, че си в състояние да предадеш най-великата Божествена мисъл; мисли, че този най-близък твой брат, на когото говориш, е в състояние да възприеме тази истина. Тези са двете най-велики правила, които аз зная.

Друго: Ще бъдете конкретни и предметни в изразите си. Не говорете мъгляви неща, неща, които не разбирате. Говорете само онова, което сте преживели, и онова, с което сте направили най-малко десет опита. Това са практически правила при възпитанието.

17. И тъй, който се радва на малките блага, ще живее много години на земята. Който посреща страданието с радост и се учи от него, ще живее дълго на земята. Момък, който остава верен в любовта си, също ще живее дълго на земята. Раздвои ли се, той веднага заболява. Това е все едно да ядеш две яденета, които не се смилат в едно и също време. Който иска да бъде здрав не трябва да смесва храните.

18. И тъй, приложете следното правило: Не дръжте в себе си неща, които умират. Не дръжте в ума си мисли, които умират. Не дръжте в сърцето си чувства, които умират. Не вършете постъпки, които умират.

19. Ще ви дам едно правило: Не се стремете към обикновени постижения.

20. Силата на щастието на човека не е в знанието, което има той, но в приложението на това знание.

21. Казвам: Искан ли човек да намери Истината, нека чете и изучава себе си. Този е начинът, по който Истината може да се намери.

22. Давайте свободно и вземайте свободно. С други думи казано: давайте с любов и взимайте с любов.

23. Без любов никой нищо не може да направи. Ще ти каже някой първо да придобиеш знание, а после ще се стремиш към любовта. Не така. Без любов не може да се придобие истинското знание. Това е правило без изключение.

24. Човек трябва да бъде внимателен и когато дава, и когато иска.

25. Ние не можем да работим безкористно, докато не станем добри. Щом станем добри, от нас ще изчезне всякаква тревога, завист, злоба, омраза.

26. За да бъде силен, човек никога не трябва да отлага момента за реализиране на своите добри мисли и чувства. Всяка добра мисъл, която човек може да реализира навреме, усилва неговия ум. Всяко добро чувство, реализирано навреме, подобрява състоянието на човешкото сърце.

27. Онзи, който може да изпълни малкия закон, може да изпълни и великия. Онзи, който не може да изпълни малкия закон, не може да изпълни и великия. Това е правило.

28. Канят ли ви на угощение, вземете последното място. Когато дойде домакинът, той ще определи кое място е за вас. Запазете същото правило и по отношение на Бога. Покани ли ви Бог на своята трапеза, вземете последното място. Бог ще ви каже къде да седнете. Мястото на човека се определя от неговия дух, от неговата душа, от неговия ум и от неговото сърце. От тия неща се определя неговата служба и

предназначение в света. Заемете ли по този начин мястото си, никой не може да ви го отнеме.

29. Помнете правилото, че Божественият път е най-лесният път за ходене. Няма по-лесен път, не се лъжете. Божественият път повидимому е мъчен, но той е най-лесният път.

30. Материалните блага в този свят само ще усилят страданията ви.

31. Не задържайте повече материални блага, отколкото ви трябва.

32. Всяко нещо, което ни съблазнява, трябва да се отхвърли. Разумният човек не трябва да се съблазнява от нищо.

33. Ако ти имаш в себе си едно лошо желание, не трябва да го изкореняваш, но ще му противопоставиш някое добро желание.

34. Когато ви дойдат някои малки нещастия, благодарете за тях, защото вие не знаете какви по-големи нещастия биха могли да ви се случат.

35. Не искай повече, отколкото ти е нужно! Използвай само ония условия, които моментът носи!

36. Ако някой се оплаква, че е уморен от работа, това показва, че неговите добродетели не са на мястото си.

37. Докато човек не си създаде едно положително верую в себе си, докато не си постави здрави основи в живота, той не може да бъде щастлив.

38. Няма по-хубаво нещо за човека от това, да бъде доволен от положението си, не за целия си живот, но само за дадения момент.

39. Днес от всички се иска приложение. Колкото малко да сте разбрали, приложете го. Не е достатъчно да знаете кои са добри и възвишени мисли, но трябва да ги приложите. Като приложите знанието си, вие сами ще разберете, че животът на земята има велико предназначение.

40. Стремете се към положително знание, което да прилагате в ежедневния си живот. Това знание е нужно, за да се справяте с малките мъчнотии. Ако можете да се справите с тях, те ще ви покажат път за справяне с големите мъчнотии. Започнете ли от големите мъчнотии и вървите към малките, нищо не можете да постигнете. И светиите, и адептите започват от малките величини и постоянно отиват към големите.

41. Човек не трябва да се стреми към знание, за което не е готов. Това знание ще му причини големи пакости и нещастия.

42. Никога не говорете за неща, които не знаете, не сте опитали и проверили.

43. Знанията не могат да се доказват само с думи, но затова се изискват и опити.

44. Правилно е човек да дава, а не да взема. Така постъпват избраните.

45. Добрият човек в отношенията си с хората спазва следното правило: Пари назаем нито дава, нито взема. Ако имаш някаква нужда, ще ти помогне; ако си гладен, ще те нахрани; ако си беден пътник, ще ти плати пътя. Обаче, пари назаем на никого не дава.

46. Като се качвате на планината, случва се някой да падне между камъните. Не бързайте да го вдигнете. Ако той пожелае да му помогнете, това е друго нещо. Обаче, не иска ли помощта ви, оставете го сам да стане.

47. Нека да останат в ума ви две важни правила: Бъдете доволни от най-малкото добро и от най-малкото зло. Ако не сте доволни от това, ще се натъкнете на големи мъчности.

48. Не подражайте на хората нито в мисълта, нито в постъпките им. Всеки за себе си ще бъде особен екземпляр. Та като ви видят, да кажат: “Като този няма друг.” Това е красивото в живота. И като не приличаш на другите, да не влизаш в стълкновения с тях.

49. Не се сравнявай с никого нито по ум, нито по богатство, нито по ученост. Радвай се на това, което имаш.

50. Колкото повече дарби и способности е развил човек в себе си, толкова по-хармоничен е животът му.

51. Не се стремете да постигнете всичките си желания. Ако ги постигнете, ще ви се случи нещастие. Нека остане поне едно от желанията ви непостигнато.

52. Правило е: Оставете чуждите скърби и радости сами да се разправят, а вие стойте настрана. Не се разправяйте нито със скърбите, нито с радостите. Не се спирайте и върху въпроса защо светът е лош.

53. Каквото и да правите, не допускайте съмнението и подозрението в себе си. Временно те могат да минат през ума ви, но никога не ги допускайте в душата си. Временно може да допуснете едно противоречие в сърцето си, но в душата си – никога. Ако не може да се справите с някое противоречие, кажете: “Божия работа е това!” Вие не знаете крайния резултат на Божиите дела. Следователно, не трябва да се произнасяте за тях.

54. Пазете следните правила: Изправяйте своите изопачени мисли и чувства! Не се месете в Божиите работи! Следвайте Божиите закони. Не се заблуждавайте от лошите си състояния. Те са временни, не са общи за всички хора.

55. Няма по-красиво нещо от великодушен мъж и целомъдрена жена. Който иска да придобие нужната мекота, трябва да бъде великодушен и целомъдрен.

56. Ако не простиш, ще носиш човека в ума си заедно с греха му, който ще те зарази. Ако му простиш, и той, и грехът му ще бъдат вън от тебе.

57. Човек се цени по това, което в даден момент върши. Настоящото определя неговия живот, а не миналото.

58. Не задържайте нищо за себе си. Каквото обработвате, пращайте навън, и други да се ползват от него. Задържай за себе си само толкова, колкото ти е нужно.

Останалото пусни да върви в света. Животът е движение. Следователно, нищо не остава в покой. Всичко около тебе трябва да се движи.

59. Закон е: след всяко страдание иде радост. Който иска да участва в радостите, непременно трябва да приеме страданията, като неизбежен път в живота си.

60. Човек трябва да бъде справедлив! Щом се натъкне на известно страдание или на някаква мъчнотия, той не трябва да търси вината в Провидението, в окръжаващите или в условията, но трябва да се вгледа в себе си, да признае, че вината за всички неуспехи се крие в самия него. Това изисква законът на справедливостта.

61. Само при изпитания и страдания се познава истинското съдържание на човека.

62. Има три вида хора. Глупавият непрекъснато се занимава с миналото, умният се стреми да прочете бъдещето, а мъдрият живее и нарежда настоящето.

63. Мъдрецът придобива знания и опитности, без да греши. Той се учи от чуждите опитности.

64. Всеки разгневен човек е окраден, защото е извън тялото си и духовете го обират. Затова всеки да пази своята къща.

65. Има невидими същества, в чиито интерес е да възбудят енергиите в човека, за да черпят от него. Като се гневи, те използват тази енергия в него и го обезсилват.

66. Никога не дружете с хора, които нарушават вашия вътрешен мир.

67. Човек не може да обича всички хора еднакво.

68. Важно е онова, което можеш да направиш за човека в даден момент.

69. Каквото правиш, на никого не казвай. За миналото, било то добро или лошо, не говори. Говори само за настоящето.

70. Докато не простите на онези, които не ви обичат и ви причиняват пакости, никаква наука, никаква магия, никаква школа, никакви стихове и формули няма да ви помогнат.

71. Дойде ли злото при вас, разгледайте го внимателно и го използвайте. Мнозина са се борили със злото, но никакъв човек не го е победил.

72. Окултният закон гласи тъй: Не противодействай на омразата, понеже щом ѝ противодействаш, ти я признаваш за реалност и сила. Не противи се злomu, мисли за доброто в себе си.

73. Основата на живота и начало на всяка радост са добродетелите. Без тях нищо не се постига.

74. И тъй, радвайте се на малките добродетели, на малките блага. Един ден те ще се разраснат, ще се превърнат в нещо велико и мощно. От малкия желъд излиза голям величествен дъб.

75. Стремете се да проявявате доброто в себе си, т.е. да бъдете от ония хора, които могат да възстановят прекрасната мисъл на човека. Бъдете приятели на своите близки, да им помагате в живота, да ги спасите от отчаянието, в което могат да изпаднат. Няма по-голямо благо за човека от това, да има приятел в света.

76. Божието благословение иде чрез малките работи, които ни заобикалят.

77. Помнете едно правило: Божествените работи сами идат при нас. Божественото не се търси.

78. Ако искаш да бъдеш богат, мисли за знанието и търпението.

79. Не връзвай звънци на добродетелите си.

80. Не прави паметник над погрешките си.

* * *

Подбрал с признателност: Ансалди

ЕНЦИКЛОПЕДИЧНИ ПОЯСНЕНИЯ

Бог / Според религиозните схващания в монотеизма висша свръхестествена същност, създала и управляваща света; обект на религиозната култура. Вярата в Бог е основа на всяка религия.

Религия / Светоглед и светоусещане, за които характерен белег е вярата в божествените сили и които отразяват отношението на човека към Бог. Най-висша форма на религията е монотеизмът. Всяка религия – християнство, будизъм, ислям – е единство от определени религиозни идеи, съответен на тях култ и религиозни чувства. В България традиционна религия е източноправославното християнство.

Християнство / Монотеистична религия, една от най-разпространените в света. Възниква на основата на юдаизма (първото хилядолетие пр. Хр.) и под силното въздействие на гръко-римските и източните култове. Разпространява се от II половина на 1 в. в източните провинции на Римската империя. С Миланския едикт (313 г.) християнството е обявено за равноправно на другите религии; в средата на 4 в. става официална религия в Римската империя. Главните догми на християнството са изработени на Никейския събор през 325 г., другите догмати, култ и устройство на църквата са уточнени на Вселенските събори. Общ признак на християнските вероизповедания е вярата в съществуването на свръхестествен Дух, всемогъщ Бог, творец и промислител, което е изразено в догмата за Света Троица - един по своята същност, но троичен по лица Бог Отец, Бог Син (Иисус Христос) и Свети Дух. В християнския култ важно място заемат християнските тайнства (кръщение, изповед, причастие), обредите, свещени и култови предмети (кръстът, иконите, богослужебните книги, одеждите). Свещена книга на християнството е Новият завет от Светото писание – Библията.

Библия / Сборник от канонични свещени книги на юдаизма и християнството. Състои се от Стар завет (почитан от юдеите и християните) и от Нов завет (почитан от християните). Първите текстове от Библията са преведени на старобългарски език от свети свети Кирил и Методий.

В България християнството е въведено като официална религия през 864 г. – покръстването на българите.

Богословие / Теология / Систематично излагане, тълкуване и обосноваване на учение за Бога. Основните философски източници на богословието на християнството са ученията на Платон, Аристотел и неоплатонизмът.

/Теософия / – мистично учение за познание на Бога чрез непосредствена връзка с отвъдния свят. Опира се на богословски доктрини.

Дънов Петър Константинов / Учителят (1864-1944) - Български богослов. Основател на духовното общество "Бяло братство" (1918), което има последователи и клонове в Франция, Великобритания, Русия, Германия, Дания, Япония, Канада и другаде. Смятан за един от мировите учители, призвани да подпомогнат обновлението на света чрез учението си. Проповядва живот в хармония с природата, извисяване на човешкия дух и тяло, духовно усъвършенстване чрез самопознание и самовъзпитание.

Пояснителните бележки към рубриката за Учителя П. Дънов са подбрани от текстове на Българската енциклопедия.

